

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 13 marca 1989 r.

w sprawie zasad udzielania zezwoleń dewizowych na prowadzenie punktów kupna i sprzedaży walut obcych.

Na podstawie art. 21 ust. 2 w związku z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwolenie dewizowe na prowadzenie punktu kupna i sprzedaży walut obcych, zwane dalej „zewoleniem”, jest udzielane przez Narodowy Bank Polski, zwany dalej „NBP”, jako indywidualne zezwolenie na wniosek.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 3, powinien zawierać:

- 1) wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie,
- 2) określenie okresu, na jaki zezwolenie ma być udzielone, oraz terminu uruchomienia punktu kupna i sprzedaży walut obcych,
- 3) wskazanie adresu oraz danych o pomieszczeniu, w którym będzie prowadzona sprzedaż i kupno walut obcych,
- 4) udokumentowane dane o posiadaniu kwalifikacji kasjera walutowego przez osoby, które będą prowadziły kupno i sprzedaż walut obcych,

5) oświadczenie w sprawie karalności za przestępstwo skarbowe, przeciwko mieniu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez osobę, której ma być udzielone zezwolenie, oraz przez osoby, które będą prowadziły kupno i sprzedaż walut obcych, lub dane o karalności.

3. Nie stosuje się wymagań ustalonych w ust. 2:

- 1) pkt 4 i 5, jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia został złożony przez bank,
- 2) pkt 5, jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia został złożony przez inną osobę prawną niż bank.

4. Przed udzieleniem zezwolenia NBP może:

- 1) zażądać uzupełnienia danych zawartych we wniosku, jeżeli nie czyni on zadość wymaganiom ustalonym w ust. 2,
- 2) sprawdzić dane, o których mowa w ust. 2 pkt 3, zawarte we wniosku,
- 3) poddać sprawdzeniu fachowe przygotowanie osoby wskazanej we wniosku jako przewidzianej do prowadzenia kupna i sprzedaży walut obcych.

§ 2. Zezwolenie może być udzielone na czas oznaczony lub na czas nieoznaczony.

§ 3. NBP udzieli zezwolenia, jeżeli:

- 1) zostało zapewnione prowadzenie kupna i sprzedaży walut obcych przez osoby posiadające kwalifikacje kasjera walutowego,
- 2) pomieszczenie przeznaczone na punkt kupna i sprzedaży walut obcych umożliwia właściwe prowadzenie działalności określonej w zezwoleniu,
- 3) osoby określone w § 1 ust. 2 pkt 5 nie były karane za przestępstwo wymienione w tym przepisie.

§ 4. 1. Na każdy punkt kupna i sprzedaży walut obcych wydawane jest odrębne zezwolenie.

2. Do każdego zezwolenia stosuje się obowiązek spełnienia warunków określonych w załączniku do zarządzenia.

§ 5. Zasady pobierania opłat z tytułu udzielenia zezwolenia są określone odrębnie.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1989 r.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: Z. Pakuła

Załącznik do zarządzenia Prezesa
Narodowego Banku Polskiego z dnia
13 marca 1989 r. (poz. 65)

WARUNKI OBOWIĄZUJĄCE PRZY PROWADZENIU PUNKTU KUPNA I SPRZEDAŻY WALUT OBCYCH

1. Punkt kupna i sprzedaży walut obcych, zwany dalej „punktem”, powinien być zaopatrzony w:
 - 1) oznaczenie, umieszczone na zewnątrz w widocznym miejscu,
 - 2) pieczętkę lub druki firmowe,
 - 3) pieczętkę imienną kasjera,
 - 4) zaktualizowany album zagranicznych znaków pieniężnych, których kupno i sprzedaż prowadzona jest w punkcie.
- 5) tablicę informacyjną zawierającą wykaz skupowanych i sprzedawanych walut oraz ceny kupna i sprzedaży,
- 6) tablicę informującą osoby zagraniczne, iż:
 - a) waluta polska zakupiona w punkcie nie podlega wymianie na walutę obcą,
 - b) sprzedaż w punkcie waluty obcej nie stanowi spełnienia obowiązku wymiany walut obcych, wynikającego z przepisów prawa dewizowego,
- 7) rejestr kupowanych i sprzedawanych walut według następującego wzoru:

Lp.	USD	DEM	Nazwa innej waluty	Zakup		Sprzedaż	
				data	zapłata w złotych	data	kwota wpływów w złotych

Zapisy w rejestrze powinny być czynione bezzwłocznie po dokonaniu zakupu lub sprzedaży waluty obcej.

2. Punkt wydaje na żądanie dowód imienny bądź na okaziciela potwierdzający fakt dokonania transakcji według następującego wzoru:

Nazwa osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej lub imię i nazwisko osoby fizycznej prowadzącej punkt kupna i sprzedaży walut obcych, adres punktu oraz nr zezwolenia NBP.

Data

DOWÓD KUPNA-SPRZEDAŻY *) WALUT OBCYCH

Imię i nazwisko

Adres

Nazwa i kwota kupionej-sprzedanej *) waluty	Cena	Równowartość w zł

.....
(podpis kasjera i jego pieczęć
imienna)

*) Niepotrzebne skreślić.

3. Skupione przez punkt waluty obce nie mogą być przeznaczone na inne cele niż ich sprzedaż osobom krajowym nie będącym podmiotami gospodarczymi.

4. W razie ujawnienia wśród zaoferowanych do kup-

na albo użytych do zapłaty podrobionych lub przerobionych banknotów lub monet, kasjer powinien, jeżeli okoliczności na to pozwalają, zatrzymać fałszywe znaki pieniężne oraz zawiadomić o tym niezwłocznie właściwy urząd spraw wewnętrznych.